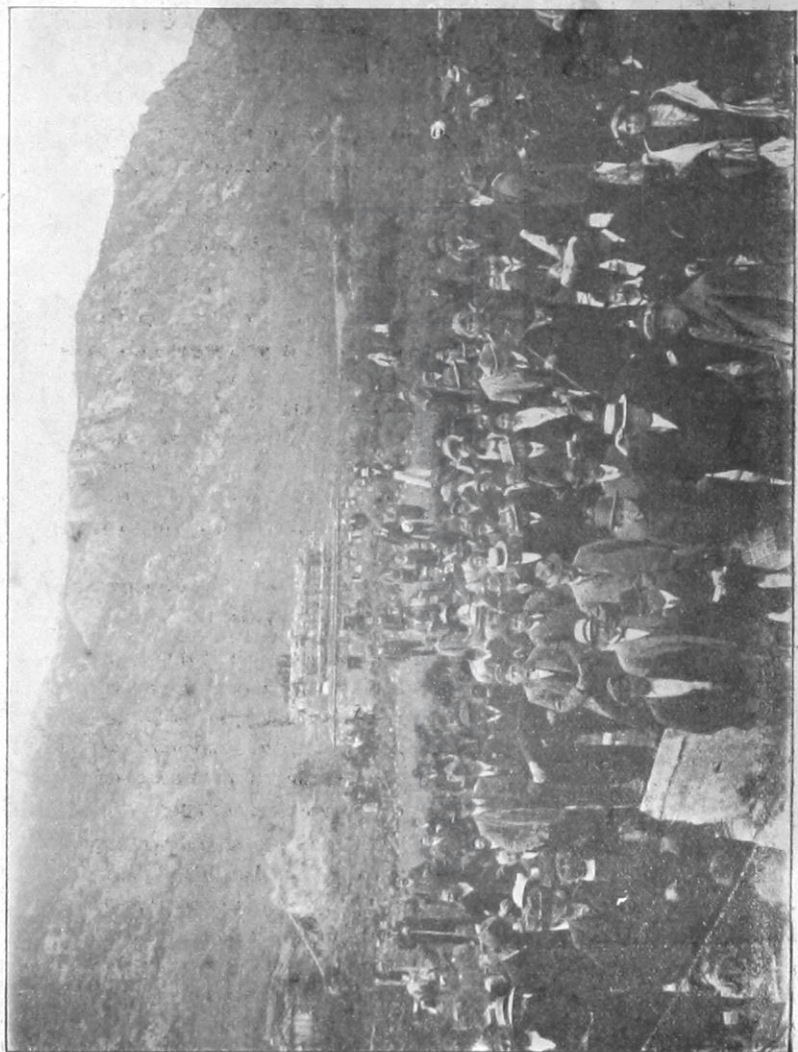

Ι. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΕΤΟΣ Β' | ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ τῆ 14 Ἀπριλίου 1912 | ΑΡΙΘ. 54

Ἐκ τῆς εἰς Ἐφεσον ἐκδρομῆς.

Ο ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΑΥΤΟΥ

ἤτοι

Διασάφους τῆς Εὐαγγελικῆς Θεριοποιῆς τῆς ἀναγινωσκομένης ἐπ' Ἑσκλησία; (κατὰ Ματθαῖον γ', 5-13 καὶ κατὰ Λουκᾶν ζ', 1-10):

(Συγχεῖα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 50 φυλλαδίου καὶ τέλους).

19), Ἡ χρηστότης τοῦ εκατοντάρχου τῆς Καπερναούμ.

Ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς τοῦ εκατοντάρχου τῆς Καπερναούμ καταφαίνεται ἐν πρώτοις εἰς τὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰουδαίων λαόν, ἥτοι πρὸς τὸν λαόν ὅσους, κατὰ τοὺς χρόνους; ἐκείνους οὐδόλους ἔχοντας τὰς συμπαθείας τοῦ κόσμου, ἥιστα δὲ τὴν συμπάθειαν τῶν Ρωμαίων, εἰς οὓς ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἐν Καπερναούμ βασιλικῆς φρουρᾶς ἀήκει. Οἱ Ρωμαῖοι περιεφρόνουσαν τοὺς Ἰουδαίους ὡς ἔθνος ἀπολειστικόν, ὡς ἔθνος ὑπὸ πολλὰς ἐπιφύσεις ἀποφεύγον τὴν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιμύζαν, καὶ ἐάντὸ μόνον πορὰ τῷ Θεῷ ἀγαπητὸν καὶ προνομοῦσόν ὑπολαμβάνον. Ἄλλ' ὁ ἡμέτερος εκατοντάρχος ἐπεδαψίλευεν εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν αὐτοῦ εἰς βαθμὴν ἐξαίρετον. Ἀπόδειξις δὲ τούτου αὐτῆ ἡ ὁμολογία τῶν ἐπισημοτέρων προσώπων τῆς ἐν Καπερναούμ Ἰουδαίᾳς κοινότητις, ὅτι ὁ

εκατοντάρχος καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν ἠγάπα καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἰδία δαπάνῃ ἀνθοκοδόμησεν. Ὅθεν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ τόσον μισόξενοι καὶ πλήρεις προλήψεων κατὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὑπάρχοντες καὶ δημοσίᾳ ἀπέδειξαν τὴν πρὸς αὐτὸν συμπάθειάν των καὶ πρόθυμοι ἐφάνησαν νὰ μεσιτεύσωσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν ὑπὲρ τοῦ εκατοντάρχου τούτου καὶ τοῦ δούλου αὐτοῦ, ἀνθρώπων ἁλλοφυλῶν καὶ ἐθνικῶν.

Οὕτω ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς, τὸ φιλόξενον καὶ φιλόφιλον ἐν γένει τῆς διαθέσεως καθιστῶσι σεβαστὸν καὶ ἀγαπητὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ πρὸς αὐτὸν; τοὺς οὐκί φιλίως καὶ συμπαιθῶς αὐτῷ διακειμένους.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ἀνεξοικιστικῆς καὶ τῆς φιλιανθρωπίας διέλαμπεν ἐν τῷ Ρωμαίῳ τούτῳ ἀξιωματικῷ καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη, πρᾶγμα, κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, σπάνιον εἰς τὰς τάξεις τῶν στρατιωτικῶν. «Σὺ δὲ μοι, λέγει ὁ θεὸς πατήρ, μὴ ἀπλῶς ἐξετάσῃς τὰ εἰρημνία παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ

καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ προστίθει, καὶ τότε ὄψει τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός; καὶ γὰρ πολὺς ὁ τύφος τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων καὶ οὐδὲ ἐν συμφοραῖς καταβαίνουσιν». (Ἐνθ. ἄνωτ. σελ. 316).

Καὶ τῷ ὄντι ἐν ᾧ οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ πρεσβεύοντες Ἰουδαῖοι, θεωροῦντες ὡς ἴσαν σημαντικὰς καὶ ἀξιολόγους τὰς πρὸς τὸ ἔθνος αὐτῶν ὑπηρεσίας του, ἔλεγον πρὸς τὸν Ἰησοῦν περὶ αὐτοῦ ὅτι «ἀξίος ἐστίν, ἵνα τύχη τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ», διότι καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν ἠγάπα καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἰδίᾳ ἀναλώμασι χάριν αὐτῶν ᾠκοδόμησεν, εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ταπεινόφρονος καὶ συναίσθησιν τῆς θέσεως αὐτοῦ ἔχοντος ἑκατοντάρχου, οὐδὲν ταῦτα ἐλογίζοντο, διὸ καὶ ἔλεγε: «Κύριε, μὴ σκύλλου; οὐ γὰρ εἰμι ἱκανός, ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσελάθῃς; διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν».

Ἡ χρηστότης τοῦ εκατοντάρχου καταφαίνεται οὐκ ἦτον καὶ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ συμπάθειαν πρὸς τὸν ἀσθενήσαντα αὐτοῦ δούλον. Ἄνθρωπος ἐθνικός, καὶ μάλιστα στρατιωτικός, εἶχε τότε συνήθως τὴν καρδίαν σκληρὰν καὶ ἀδιάφορον πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν. Ὁ εκατοντάρχος ὅμως οὕτως τρέφει, ὡς βλέπομεν, πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ τοσαύτην συμπάθειαν καὶ τοσαύτην μέριμναν καὶ φροντίδα λαμβάνει περὶ αὐτοῦ, ὅσῃν ὀλιγιστοὶ τῶν ἐθνικῶν ἐλάμβανον περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν τέκνων. Μόλις ὁ δούλος αὐτοῦ ἠσθένησε καὶ εὐθὺς περίλυπος καὶ ἔμφροντος ἐγένετο

μαθῶν δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν Καπερναούμ, ἀναζητεῖ καὶ εὐρίσκει τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἱστορεῖ πρὸς αὐτοὺς τὰ κατὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ δούλου αὐτοῦ, ὑποδεικνύει τὸν ἐπικείμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ κίνδυνον καὶ θερμῶς αὐτοὺς παρακαλεῖ, ὅπως σπεύσαντες πρεσβεύσωσι παρὰ τῷ Ἰησοῦ ὑπὲρ τῆς διασώσεως αὐτοῦ. Αὐτοὺς δὲ μένων οἰκτιρεῖ περιποιεῖται καὶ περιθάλπει τὸν ἀσθενῆ, καὶ οὐκ ἐπαύσατο περὶ αὐτοῦ μεριμνῶν, ἕως οὗ εἶδεν αὐτὸν ὑγιαίνοντα. Ἴδον διάθεσις δεσπότου πρὸς δούλον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν ἀξιώματος καὶ ἀξιωματικῆς.

Ἐπι δὲ μᾶλλον ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ συναίσθησις τῆς θέσεως του πρὸς τὸν μέγαν καὶ θεῖον εὐεργέτην τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους συμπάθεια καὶ καλὴ ἐν γένει συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων ἀνέγερσις τῆς συναγωγῆς αὐτῶν ἦσαν βεβαίως, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν, κεφάλαια ἀρκετὰ, ἐξ ὧν ἠδύνατο νὰ ἐπωφεληθῇ, ποιούμενος χεῖρισιν αὐτῶν κατὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην περίστασιν καὶ διως μηδὲ νὰ ἐμφανισθῇ κἂν ἐνώπιον τοῦ Σωτήρος θεωρεῖ ἑαυτὸν ἄξιον. Οἱ Ἰουδαῖοι ἀναφέρουσι τὰς εὐεργεσίας καὶ τὰς χάριτας αὐτοῦ καὶ σημασίαν ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὰς μεγάλην, ἀλλ' ὁ μετριόφρων ἀξιωματικὸς οὐδὲ κἂν ἐνθυμεῖται αὐτάς. Ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον ἔμαθεν δι τὴν δέησίν του εἰσηκούσθη καὶ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

οὔτε ἑξαλλος ὑπὸ χαρᾶς ἐγένετο ἐπὶ τοῦτο, οὔτε τὰς πύλας τοῦ οἴκου αὐτοῦ πρὸς ὑποδοχὴν νὰ ἀνατετάσῃ ἔσπευσε, γαυριῶν καὶ ὑπερηφανευόμενος ἐπὶ τῇ τιμῇ, ἣτις ἐγένετο πρὸς αὐτόν· ἔξ ἑναντίας μάλιστα ἡ ἀγγελία αὐτῆ φέρει αὐτὸν εἰς συναίσθησιν τῆς θεσεῶς του καὶ τῆς ἀπροσεξίας, ἔξ ἧς προέβη κατ' ἀρχᾶς νὰ προσκαλέσῃ τὸν Κύριον εἰς τὸν οἶκόν του, πλήρης δὲ εὐλαβείας καὶ συναισθήσεως τῆς θεσεῶς του σπεύδει διὰ τῆς δευτέρας προσβίαις νὰ διακηρύξῃ ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος τῆς προσφερομένης αὐτῷ τιμῆς, συνάμα δὲ νὰ διαπιστώσῃ καὶ τὴν πίστιν ἣν εἶχε πρὸς τὸ ἔξοχον καὶ ἱερόν πρόσωπον τοῦ μεγάλου καὶ θεοῦ εὐεργέτου — «Κύριε, λέγει διὰ τῆς δευτέρας ταύτης προσβίαις, ἀπλοῦς εἰμι καὶ ἄσημος ἀξιωματικὸς καὶ δὴ καὶ ἐθνικὸς καὶ ἀλλογενὴς καὶ ἀλλόθρησκος καὶ διὰ ταῦτα δὲν εἰμαι ἄξιος τῆς τιμῆς, ἣν τόσον εὐμενῶς θέλεις νὰ περιποιήσῃς εἰς ἐμὲ διὰ τῆς προσωπικῆς ἐπισκέψεώς σου· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη δὲν εἶναι ὅπως κοπιᾶσῃς μέχρι τῆς πενιχρᾶς μου καλύβης· δύνασαι καὶ μακρόθεν, δι' ἐνὸς μόνοι λόγου, νὰ θεραπεύσῃς τὸν δοῦλόν μου, ἐὰν θέλῃς· διότι ἐγὼ ἔχω ἀκράδαντον πεποιθήσιν ὅτι, Σὺ, Ὅστις δι' ἐνὸς λόγου ἐπιτιμᾷ τοὺς ἀνέμους καὶ γίνονται ἄφαντοι, καὶ ὁ κλύδων τῆς θαλάσσης καταπαεὶ καὶ ἐπανέρχεται ἡ γαλιήνη· Σὺ, ὁ δι' ἐνὸς μόνοι λόγου ἐγειρὼν ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτῶν ἀνθρώπους ὑπὸ ποι-

κίλων νόσων βασανιζομένους· Σὺ δύνασαι καὶ τὸν δοῦλόν μου, δι' ἐνὸς μόνοι λόγου, πόρρωθεν νὰ θεραπεύσῃς· Εἰπέ λοιπὸν λόγον, δὸς τὸ πρόσταγμά σου, καὶ ὁ δοῦλος μου θὰ ἀποκατασταθῇ ὑγιής».

Τοιαύτη συναισθησις τῆς θεσεῶς του καὶ τόσον μεγάλη πίστις ἐν τῇ καρδίᾳ ἐθνικοῦ, οἷος ἦτο ὁ ἑκατόνταρχος τῆς Καπερναοῦμ, εἶναι τῇ ἀληθείᾳ φαινόμενα ἀξιοθαύμαστα κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας.

Τὰ ὑψηλά δὲ καὶ ἀγνά ταῦτα αἰσθήματα τῆς πίστεως καὶ εὐλαβείας ὀφείλονται εἰς τὴν μεγάλην καὶ θαυμασίαν καὶ θεῖαν προσωπικότητα τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐξακολουθεῖ καὶ μέχρι τῆς σήμερον παραύγον τοιαῦτα συναισθήματα εἰς μυριάδας ἀνθρώπων ὑπάρξον, ἐν ἀπλότητι καρδίας προσερχομένων αὐτῷ.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἐν Καπερναοῦμ βασιλικῆς φρουρᾶς οὔτε φοβεῖται οὔτε συστέλλεται ἀποκαλύπτων δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον πάντων τὴν ἐνδόμυχον πίστιν καὶ εὐλάβειαν αὐτοῦ διὰ λέξεων τοιούτων καὶ τοσοῦτον ἐκφρασιτικῶν· ἡ ἀληθὴς θρησκευτικὴ πίστις εἶναι αἴσθημα τῆς καρδίας ἰσχυρότατον, κυριεῦον ὅλον τὸν ἄνθρωπον καὶ διευθύνον αὐτὸν ἐν πᾶσι καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ. Ὅπου δὲ ὑπάρχει τοιαύτη πίστις καὶ εὐλάβεια, ἐκεῖ ἔρχεται καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἀξιους ἡμᾶς καθίστησι τῶν δωρεῶν αὐτοῦ.

† Ὁ Πρ. Νικομηδείας ΦΙΛΘΘΕΟΣ

Ἡ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΑὐΤῆ

Σεβασμώτατε,

Ἐγκαρδίως εὐγνωμονῶ τῇ Α. Ἐξοχότητι τῷ Μ. Λογοθέτῃ καὶ Γερουσιαστῇ Σταυράκῃ βέη Ἀριστάρχῃ ἐπὶ τῇ εὐμενεστάτῃ μνηεῖ, ἧς ἠξίωσε τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «**Μία ἐπιγραφή**» ἀρθριδίων μου, ὅπερ προέβαλεν ἄνευ ἀξιώσεων ἐπιστημονικῆς «μελέτης», ὡς ἡ καλοκάγαθια ἀμφοτέρων Σας θέλει νὰ τὸ ὀνομάζῃ· χαίρω δὲ ὑπερβαλλόντως βλέπων τὸν ἱερόν ἡμῶν Πολύκαρπον ἔφελλκύνοντα τὸ ὄλον ἐν αὐξὸν ἐνδιαφέρον ὀμόνον τῶν πολλῶν, ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν ὀποίων γράφεται, ἀλλὰ καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀριστέων. Τὴν παρὰ Boeck ὑπ' ἀριθμὸν 9890 ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπὸ τοῦ Kirchoff εἶδον καὶ γὰρ ν σελ. 581—583 τοῦ Δ' τόμου τοῦ Corpus Inscriptionum Graecarum (ἐκδ. Βερολίνου 1877). Τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶνε, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀρθριδίου μου ὑπεδείκνυον, ὅτι ἡ ἐπιγραφή, ὡς ἐξήχθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ὡς σήμερον διασφίεται ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Αὐτῆ, εἶνε ἡκρωτηριασμένη, ἐντεῦθεν δὲ οὐχὶ μία καὶ δύο, ἀλλὰ πολλὰ ὑπάρχουσιν αὐτῆς ἀναγνώσεις, ἀναλόγως τῶν συμπληρώσεων, ἃς ἐποίησαντο εἰ ἐπαύοντες, ἔξ ὧν εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον πρὸς τῷ Kirchoff εἶνε ἄλλοι δώδεκα

γνωστοί, οἱ ἐξῆς κατ' ὄνομα· ὁ Secchi, ὁ Windischman, ὁ Franz, ὁ Dübner, ὁ Wordsworth, ὁ Pitra, ὁ Lenormant, ὁ Garrucci, ὁ Rossignol, ὁ Marriott, ὁ Pohl, καὶ ὁ Lebègue. Ἐκαστος αὐτῶν ἀναγινώσκει τὴν ἔξοχον ἀπὸ ἱστορικῆς, ἀρχαιολογικῆς καὶ λειτουργικῆς, δὸς δ' εἶπειν καὶ δογματικῆς ἀπόψεως ἐπιγραφήν ταύτην διαφοροτρόπως καὶ δὴ ἐκεῖ ἐθα τὰ κενὰ ἀπελιστικῶς χαίνουσι. Διότι ἐν τεμάχιον ἐλλείπον ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους καταστρέφει τὴν συνέχειαν τῶν τριῶν πρώτων στίχων καὶ πρὸ πάντων τοῦ 1ου καὶ 2ου. Ἔτερα δὲ θαύσματα, ἐκ τοῦ κάτω μέρους ἐλλείποντα, ἀνοίγουν τὸ ἔδαφος εὐρύτατον εἰς εἰκοτολογία. Ἐπὶ πλέον, τὸ δεξιὸν μέρος τῆς οὐτωτὶ συγκολληθείσης ἐπιγραφῆς εἶν' ἐφθαρμένον, τὰ δ' ἀκροστίχια οὐδαμῶς εὐδιάκριτα. Ἰσοῦ δηλαδὴ τί πραγματικῶς ἐνώπιόν μας ἔχομεν μὲ χαρακτηρισ κεφαλαίους, μίαν συνέχειαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀποτελοῦντας, ἄνευ χωρισμοῦ λέξεων, ἄνευ τελειῶν, ἢ κομμάτων, ἢ πνευμάτων, ἢ τόνων, μὲ ἕνα ἴσως Ἡχθὸν εἰς τὸ τέλος, ὡς ὑποθέτει ὁ Marriott, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἐν τοῖς διασωθεῖσι θαύμασιν ἄφαντον·

Ἰχθύος ο.....τον γενος ητορι σεμ
 χρησε λαθ.....ν αμδροτον εν βροτεοι
 θεσπεσιων υδατ.....ν την σην φιλην θαλπεο ψυχ
 υδασιεν κεναιοις πλουτοδοτου σοφειης
 σωτηρος αγιων μελεηδεα λ μ θ ν
 εσθεε πεν.....ν ιχθυον εχων παλαμαις
 ιχθυε χ.....ν αρχαιελαιω δεσπ τ σωτ
 ευθυδοιμ τηρ σε λιταζοιμε φω το θανοντ ν
 ασχανδιε τηρ τω μω κε.....ρισμενε θυμω
 συν μ.....οισεν εμοισεν
 ι.....μνησεο πεκτοριουο

Θὰ ἦτο ἐργῶδες μὲν δι' ἐμέ, ἃ
 κω δὲ τοῦ σκοποῦ τοῦ «Ἱεροῦ Πο-
 λυκάρπου» ἢ λεπτομερῆς ἐνταῦθα ἀ-
 ναγραφή τῶν διαφορῶν ἀναγνώσεων
 ἐκάστου τῶν ἔνδεκα τούτων στίχων,
 ἦν ἄλλως ἀνευρίσκει ὁ βουλόμενος
 ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Leclercq γραφέντι
 ἀρθρῳ «Autun» ἐν τῷ α' μέρει τοῦ
 2ου τόμου τοῦ Dictionnaire d'
 Archéologie Chrétienne et de
 Liturgie τοῦ Dom Fernand Cab-

rol, ἐργου νεωτάτου και ἀληθῶς
 τεραστίου, ἔπου και ἡ ἡλιοτυπία τῆς
 ἐπιγραφῆς ἀπαντᾷ. Χάριν ὅμως τῶν
 μὴ κεκτημένων τὰ τοιαῦτα δαπανη-
 ρότατα βοηθήματα και διὰ τὰ δει-
 χθῆ ἢ δυσχέρετα τοῦ πράγματος, ἃς
 μας ἐπιτραπῆ νὰ σημειώσωμεν ἐν-
 ταῦθα πῶς οἱ ἄνω ἀρχαιολογοι και
 παλαιογράφοι ἀναγινώσκουσι διαφο-
 ροτρόπως ἓνα και μόνον στίχον, ἐπὶ
 παραδείγματι τὸν τελευταῖον :

Franz: Ἰχθὺν ὄρων υἱοῦ μνήσεο Πεκτορίου.
 Borret: Ἰλαθε και μνήσεω ψυχῆς Πεκτορίου.
 Wordsworth: Ἰλαθε και δούλου μνήσεο Πεκτορίου.
 Dübner: Ἰχθὺν δ' εἰσορών μνήσεο Πεκτορίου.
 Pitra: Ἰχθύος εἰρήνη, μνήσεο Πεκτορίου.
 Rossignol: Ἰκνοῦμαξί σε, τεοῦ μνήσεο Πεκτορίου.
 Garrucci: Ἰχθύος ἐν δείπνω μνώεο Πεκτορίου.
 Kirchoff: Ἰχθύος ἐν δείπνω μνήσεω Πεκτορίου.
 Secchi: Ἰλασθεῖς Ἰεῖοῦ σέο μνήσεο Πεκτορίοτο.
 Lenormant: Ἰχθύος εἰρήνη σέο μνήσεο Πεκτορίοτο.
 Pohl: Ἰχθύος εἰρήνη σέο μνήσεο Πεκτορίοτο.

Ἐνώπιον τοιαύτης πληθῆος δι-
 σταμένων γνώμων εὑρεθεῖς, προε-
 τίμησα διὰ τὸν πρακτικὸν σκοπόν, ὅν

τὸ ἀρθρίδιον μου ἐπεδίωκε, νὰ ἐκλέ-
 ξω μίαν γραφήν ἐκ τῶν πολλῶν και
 αὕτη εἶνε ἡ ἐν τῷ Ἰ. Π. δημοσιευ-

θεῖσα, δοῦς ὡς λόγον τῆς προτιμή-
 σεώς μου τὸ εἶτι αὐτὴν και ὁ de
 Rossi, ὁ τὰ σκίπτρα τῆς ἀρχαιο-
 λογίας ἐν χερσὶ κατέχων, ἀποδέχε-
 ται αὕτη ἄλλως τε εἶνε και ἡ μὲλ-
 λον πρόσφατος, ἢ τὸ ἐκχειλισμα,
 οὕτως εἶπειν, τῶν μέχρι ταῦδε ἐπι-
 στημονικῶν συζητήσεων ἐμπεριέ-
 χουσα.

Ἔτι χρόνον δὲ τῆς συντάξεως τῆς
 ἐπιγραφῆς—και τοῦτεν ἀπὸ τῆς β'
 ἑκατονταετηρίδος μέχρι τῆς γ', κυ-
 μινόμενον—ἐξ ακολουθῶ θεωρῶν
 μετὰ τοῦ Pitra, τοῦ Leclercq και
 ἄλλων τὸ τέλος τῆς β' ἑκατονταετη-
 ρίδος διὰ τοῦ ἐξῆς σπουδαίους λό-
 γους: 1ον) ἡ γλῶσση τυγχάνει οὕτω
 συμφωνοτέρα πρὸς τοῦτον τὴν αἰῶ-
 να ἢ τοῦ μετ' αὐτόν 2ον) τὸ περιε-
 χόμενον συγγενεῦει πρὸς τὴν ἐν
 Φρυγίᾳ εὑρεθείσαν ἐπιτύμβιον ἐπι-
 γραφήν τοῦ Ἀβερκίου, ἀναμνηστοῦ
 ἀνθίουσαν εἰς τὴν β' αἰῶνα
 3ον) ὁ τοῦ Ἰχθύος συμβολισμὸς, εἰ-
 σὸ τὸ Κυριακὸν ὄνομα κρυπτογραφι-
 κῶς ὑπετυπῶτο, ἀρμόζει ἐπιπλέον εἰς
 καιροῦς διωγμῶν 4ον) Οἱ Χριστιαν-
 οὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ καλοῦνται «ἄ-
 γιοι»—ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΓΙ-
 ΩΝ—ἢ ὁ ὄνομαστικὸς αὕτη ἀνακα-
 λεί εἰς τὴν μνήμην μας χρόνους ἐι-
 γότερον ἱσταμένους πρὸς τοῦς Ἀπο-
 στολικούς 5ον) ἐπιγραφὰ ἑλληνι-
 καί, ἄλλαι παρὰ ταύτην, ἐν ταῖς
 Γαλλίαις ἀνευρεθεῖσαι και ἕμοιλο-

γούμενως εἰς τὸν δ' και ε' αἰῶνα ἀ-
 νήκουσαι, πολλὴν παρουσιάζουσι
 τὴν διαφορὰν, παραβαλλόμεναι πρὸς
 τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιγραφὴν τοῦ
 Πεκτορίου. Ἐννοεῖται εἶτι ἡ παρα-
 δοχὴ τοῦ τέλους τοῦ β' αἰῶνος ὡς
 χρόνου συντάξεως τῆς ἡμετέρας ἐπι-
 γραφῆς οὐδαμῶς ἀποκλείει τὴν ἄλ-
 λην ἀλήθειαν, εἶτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσ-
 σα και κατὰ τὴν γ' και κατὰ τὴν δ'
 και κατὰ τὴν ε' εἶτι ἑκατονταετηρίδα
 θυμαστῶς ἐπέδιδεν ἐν Autun, ἧτις
 ἀπετέλει κατ' ἐκεῖνο τοῦ χρόνου ἀ-
 ληθῆ Ἑλληνικὴν Ἀκαθήμεταιν ἐν
 ταῖς Γαλλίαις.

Ταῦτα σημειῶ, Σεβασμιώτατε,
 οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ἀλλ' ἵνα
 ἀρ' εἰς μὲν συμπληρωτῶ τὸ προη-
 γούμενον ἀρθρίδιον μου, ἔπερ και
 ταῦτα, καθὼς και ἡ ἦν ἀνεγγραφεν ἐ-
 πιγραφῆ, εἶχε τοὺς ἀκρωτηριασμοὺς
 και τὰ ἐλλείποντα θραύσματά του,
 ἀρ' ἑτέρου δὲ δεῖξω τὴν γαράν μου
 ἐπὶ τῷ ἐνδιαφέροντι, ἔπερ ἐφελευσα-
 το και εἶ παρ' ἀναγνώστου οἷα ἡ
 Α. Ἐξοχότης.

Κατασπάζομαι τὴν σεβασμίαν δε-
 ξίν Σας και ἔξαιτούμενος ἐπ' ἐμέ
 και τοῦς περὶ ἐμέ τὰς εὐλογίας Σας,
 Διατελῶ

Τῆς ἡμετέρας Σεβασμιότητος
 ἐργάτης ἐν Κυρίῳ
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ
 Πρωτοπρεσβύτερος.

Ἐν τῷ ἐν Manchester νῆφ τοῦ Εὐαγγ-
 γελισμοῦ, τῇ 8 Μαρτίου 1912.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ

Ἀθρὶον Κυριακὴν 15 Ἀπριλίου 1912 ὁ Ἱε-
 ροκλήρικος τῆς Ἱεροσολιτικῆς Ἀδελφότη-
 τος «Βδοσείας» θὰ κηρύξωσιν ὡς ἑξῆς :

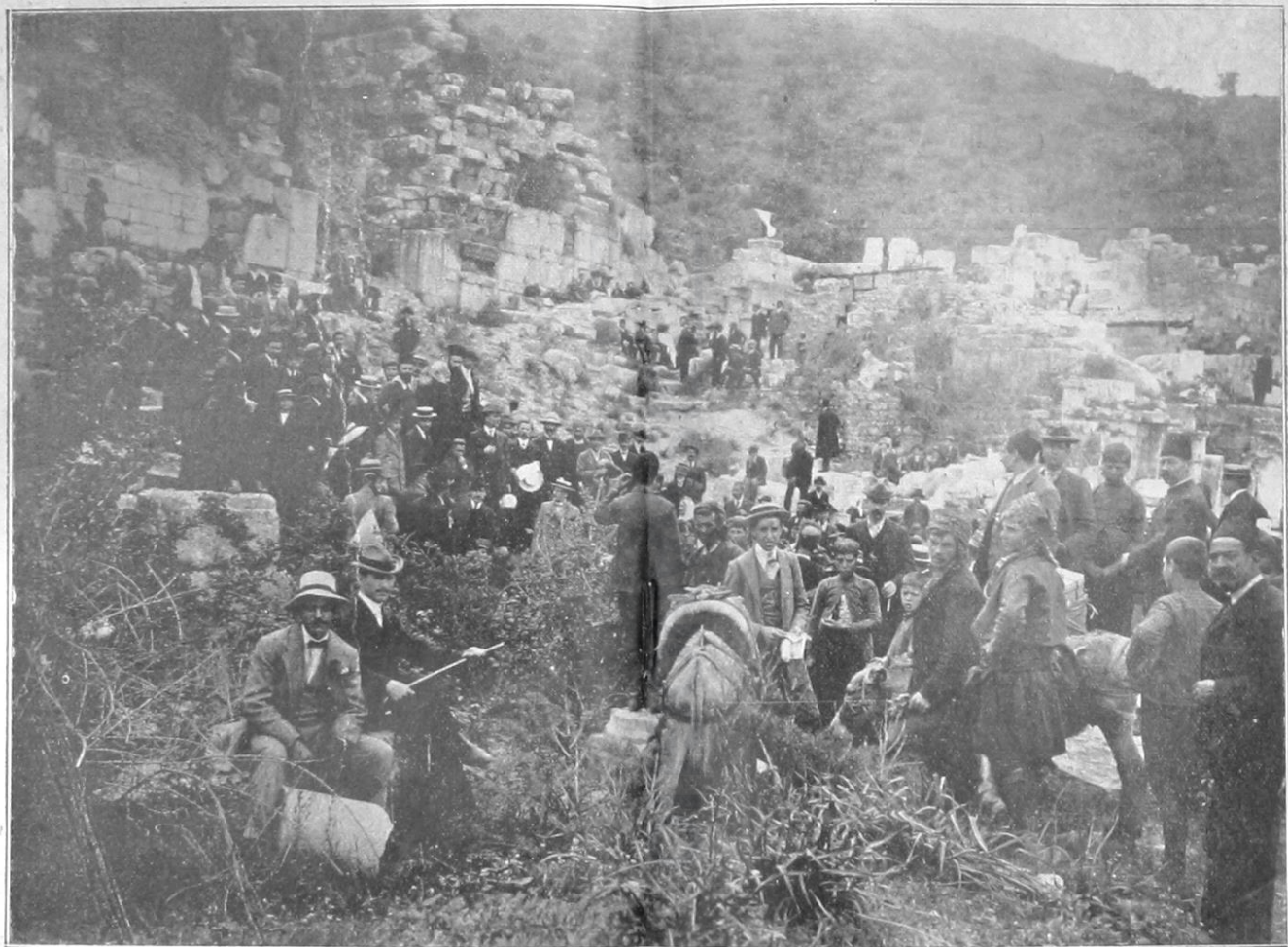
Ὁ Ἱερολογ. κ. Γρ. Ὀρφανίδης π. μ.
 ἐν τῷ Ἱερῷ νῆφ Τιμίου Περσέου ἢ Σχο-
 νδίου.

Ὁ Ἱερολογ. κ. Γ. Πασχάλης π. μ. ἐν
 ἐν τῷ Ἱ. Ἁγ. Βουκόλου.

Ὁ ἑλλόγ. κ. Π. Καταιναβάκης π. μ.

και μ. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ νῆφ Μαγνησίας.
 Ὁ ἑλλόγ. κ. Ἀνδρ. Κουρνιακῆς μ.
 μ. ἐν τῇ σχολῇ Ἁγ. Νικολάου.

Πρὸς τοῦτοις σήμερον Σάββατον περὶ ἑ-
 ρην 11—12 π. μ. θὰ ἐρμηνεύσασιν τὸ Ἱερὸν
 Εὐαγγέλιον τῆς αἰθρῆς εἰς ἐπήκοον πάντων
 τῶν μαθητῶν, ὁ μὲν Ἱερολογ. κ. Γρ. Ὀρφα-
 νίδης ἐν τῷ Κατωτῆματι τῆς ἀγαθοεργῆς
 Ἀδελφότητος τῶν Κυρίων, ὁ δὲ Ἱερολογ.
 κ. Γ. Πασχάλης ἐν τῇ σχολῇ Νεκροταφείου.

Ἐκ τῆς εἰς Ἔφεσον ἐκδρομῆς τῆς Θεσσαλ. Ἀδελφότητος « Ἰουδαίας ».

(17 Ἀπριλίου 1912)

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΗΘΙΚΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΙΣΧΡΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΣ

Δέν εἶνε ἄγνωστος εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς τοῦ «Ἰεροῦ Πολυκάρπου» ἀναγνώστας ὁ εὐγενὴς ἀγών, ὃν μετ' αὐταπαρήσεως ὄντως Χριστιανικῆς ἀγωνίζεται ἀπὸ τινῶν κυρίως ἐτῶν ἢ ὑγιῆς μερὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας ἐναντίον συγγραμμάτων ἀνηθίζων, διὰ ζωηρῶν χρωμάτων περιγραφόντων καὶ ἐξυμνούων τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ τὰ ἀξιοποῖνα κακοῦργων καὶ ληστῶν κατορθώματα, ἐναντίον καλλιτεχνίας τὴν διαφθορὰν ἀντὶ τῆς ἐν τῇ ἀρετῇ ἐνισχύσεως ἐπιδικούσης καὶ ἐν γένει ἐναντίον πάσης διδασκαλίας, τεινούσης νὰ διασαλεύσῃ τὰς ἠθικὰς πάσης κοινωνίας βάσεις, ὡς αὐται ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς ἀσωμῆτου ἡμῶν πίστεως καὶ ἀνεδείχθησαν τὰ ἄρραγῆ καὶ ἀσάλευτα θεμέλια, ἐφ' ὧν στηρίζεται ὁ πολιτισμὸς καὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ἀκμὴ παντὸς ἔθνους καὶ πάσης κοινωνίας.

Ὡς δὲ ἐν παντὶ ζητήματι οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ ἰδιωτικῆ πρωτοβουλία καὶ μάλιστα ἢ τῆς Ἐκκλησίας κυριολεκτικῶς ἐδαυματούργησε, κατορθώσασα οὐ μόνον νὰ

ἐμπνεύσῃ παρὰ τῇ πλειονότητι τῶν λαϊκῶν ἰδίᾳ τάξεων τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὰ τοιαῦτα ἔργα, ἀλλὰ καὶ διαφοροὺς νόμους διὰ τῶν οὐκ εἰς νομοθετικῶν σωματίων νὰ ἐπιβάλῃ, νόμους ἐγγυωμένους πλήρη σὺν τῷ χρόνῳ ἐξάλειψιν τοῦ ὀλεθρίου τούτου κακοῦ.

Τῆς ὄντως θεοφιλοῦς καὶ ἀξιωματικῆς ταύτης ἐνεργείας καὶ τοῦ ἐνθέου ζήλου, ὅστις διαπλέγει τὰ εὐγενῆ στήθη τῶν χριστομιμῆτων τούτων τοῦ χριστιανικοῦ ἀμπελώνος ἔργων, καρπὸς εἶνε καὶ τὸ τῇ 18ῃ καὶ 19ῃ τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαυρίου (ν. ἡ.) συγκροτηθῆν ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Κοινωνιολογικῷ Μουσείῳ δευτέρου Συνεδρίου ἐναντίον τῆς Πορνογραφίας, ὡς ὠνομάσθη ἐν Γαλλίᾳ διὰ μιᾶς λέξεως τὸ ἀνωτέρω περιγραφέν κακόν, τὸ λυμαινόμενον ὑπὲρ πάντων ἄλλων τὴν συμπαιθῆ τῆς Γαλλίας χώρας, ὅπερ συνέδριον συνεκάλεσε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως πάντων τῶν κατὰ τῆς πορνογραφίας ἐν Γαλλίᾳ ὑφισταμένων καὶ λειτουργούντων Σωματείων.

Τὰ κατὰ τὸ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις λίαν ἐνδιαφέρον τοῦτο συνέδριον γινόμενα λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ἐν πλατείᾳ νὰ ἀναπτύξωμεν καὶ σχολιάσωμεν ἐν τοῖς στενοῖς ὁρίοις τοῦ «Ἰεροῦ Πολυκάρπου» καὶ διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα μόνον εἰς γενικὴν τῶν κατ' αὐτὸ ἐπισκόπῃσιν, εἰς τὸν εὐσεβῆ καὶ χριστιανικοῦ πνεύματος ἐμπεφορημένον ἀναγνώστην ἀφίνοντες νὰ συναγάγῃ τὰ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματα ἐν σχέσει ἰδίᾳ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας κατάστασιν.

Ἡ προεδρία τοῦ συνεδρίου τιμητικῶς καὶ διὰ βοῆς ἀντέθη τῷ ἀκαματῷ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ καὶ γηραιῷ γεροσσιαστῇ κ. Bérenger, ὅστις κηρύττων τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ καὶ προσφωνῶν τὸ «ὡς εὐπαρέστησαν» εἰς τοὺς 360 συνέδρους τοὺς πανταχόθεν τῆς Γαλλίας συρρέουσοντας, ἐβεβαίωσε καὶ μετὰ δυσκόλως συγκρατουμένης ἱκανοποιήσεως καὶ χαρᾶς ἐξήγγειλεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο προοδεῖ καὶ προκόπτει ἐν Γαλλίᾳ.

«Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν, εἶπε μετὰ ξυλλογῆς ὁ ἀγορητής, ἐξαντληθέντες ἐν τῷ σοβαρῷ καθ' ἡμῶν ἀγῶνι, ἠθέλησαν νὰ δολοφονήσωσι τὸ ἔργον ἡμῶν, ποιούμενοι χρῆσιν τοῦ φασγάνου τοῦ γελίου. Ἡμεῖς ὁμως τῷ Θεῷ χάρις εὐρισκόμεθα εἰς κρείττονα ἢ ἄλλοτε θέσιν καὶ κατάστασιν καὶ ἐπιδιώκομεν μετὰ αἰσιοδοξίας καὶ χρηστῶν καὶ γλυκεῶν ἐλπίδων τὸ μέγα ἡμῶν ἔργον τῆς δημοσίου ἠθικῆς ὑγιεινῆς».

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν ταύτην ἐξελέγη τὸ τακτικὸν προεδρεῖον τοῦ συνεδρίου, εἰς ὃ ἔλαβον μέρος Γεροσσιασταὶ καὶ βουλευταὶ καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐπιστήμονες καὶ ἱερεῖς, πάντες διακρινόμενοι διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῶν κατὰ πάντα μόρφωσιν καὶ τὸν εὐσεβῆ ζήλον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἔργου. Τὸ δὲ πάντων σπουδαιότατον, ὅτι καὶ αἱ δογματικαὶ διαφοραὶ κατὰ μέρος ἐτέθησαν καὶ εὐχαρίστως τις παρετήρει, ὅτι Καθολικοὶ καὶ Διαμαρτυρούμενοι ἐν πνεύματι Χριστιανικῆς συναδελφώσεως ἔτειναν τὰς χεῖρας πρὸς ἀπόκρουσιν κοινοῦ ἐχθροῦ καὶ πολεμίου.

Τῇ ἐκλογῇ τῶν μελῶν τοῦ Προεδρίου ἐπηκολούθησαν ἀγορεύσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων πολυπληθεῖς καὶ σπουδαῖαι, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν τὰς κυριωτέρας :

Ὁ δὲ ὁμηγρόρ καὶ γενναῖος πράκτωρ τοῦ Συνδέσμου τῆς ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἠθικῆς Ἀμύνης κ. Bourésy ἐν τῇ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ ἐκθέσει διὰ μακρῶν καὶ λίαν ἐμπεριστατωμένως περιέγραψε πάντα τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς, καθ' ὧν ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἀντιτάσσεται καὶ πολεμεῖ.

Τὸ Συνέδριον ἐπόμενον τοῖς ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ διατυπωμένοις συμπεράσμασιν ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ὅπως κατ' ἀρχὴν ἐπιτραπῆ διὰ νόμου τοῖς Ἀντιπορνογραφικοῖς Συνδέσμοις ἢ ἀπ' εὐθείας καταδιώξῃ τὸν ἐναντίον καὶ διὰ τοῦ τακτικοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Comte νῆχαριότητος τὸν ἀγορητὴν, καὶ διηρημένους ἰ-

διαίτερος τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν ἐταίρων διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιτελούμενον ἔργον.

Μεῖα τοῦτον ὁ ἐν Καθολικῷ Γυμνασίῳ καθηγητῆς κ. P. Bureau κατέθηκεν ἔκθεσιν, διὰ ζοφερῶν χρωμάτων περιγράφουσαν τὰ ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς περὶ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων διδασκαλίας, ἡ ὁποία τόσον εὐρέως ἔχει ἐν Γαλλίᾳ διαδοθεῖ, ὥστε κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς του στερεῖ ἀνὰ πᾶσαν πενταετίαν τὴν πατρίδα ἐνὸς ὀλοκλήρου στρατιωτικοῦ σώματος.

Ἐκθεσιν ἐπίσης σπουδαιότατην ἔπεβαλεν ὁ βουλευτῆς Violette «περὶ τῆς διαφθορᾶς τῆς νεότητος ἐκ τῆς ἀναγνώσεως βιβλίων περιγραφόντων κατ'εὐθερίαν κακούργων».

«Ἡ διηγεῖς πάλιν, πρὸς τοῖς ἄλλοις γράφει, τοῦ κακούργου πρὸς τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας, ἡ ἀκριβῆς καὶ λεπτομερῆς καὶ ζοφερὰ περιγραφὴ θηριωδιῶν ἐξάπτουσι τὴν φαντασίαν τῶν νέων καὶ παρακινουῦσιν αὐτοὺς εἰς πράξεις ὁμοίας πρὸς τὰς τῶν ἐξυμνουμένων τούτων ἡρώων».

Ὁ κ. Henri Robert μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης διὰ τῆς διακρινούσης τὸν διαπρεπῆ τοῦτον ποινικολόγον δικηγόρον στωμυλίας, ὡς εἰρήριζε τὰ συμπεράσματα τοῦ προλαλήσαντος καὶ τὰς προτάσεις καὶ τὰς εὐχὰς τὰς ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενας, περιγράψας πληθὺν θηριωδῶν κακουργημάτων, ἐν οἷς οἱ διαπράξαντες ἀσυναίσθητως ἀντέγραψαν τὰς ἐν τοῖς τοιοῦτου εἴδους μυ-

θιστορήμασιν ἀπαντωμένες περιγραφάς.

Ὁ δικηγόρος κ. M. Fourcade ὑπέβαλεν εἰτα ἔκθεσιν «περὶ τῶν σκανδάλων τοῦ θεάτρου», ἐν ἧ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐλευθερία ἐν τῇ τέχνῃ κατήντησε παρὰ πολλοῖς ἀχαλίνοτος καὶ ἐπίπονος καὶ ἐπιβλαβῆς διὰ τὴν κοινωνίαν. Εἰς τὸ περιεχόμενον δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀναφερόμενοι ὁ μὲν κ. Rongrésy ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῆς σκανδαλώδους διαγωγῆς ἀστυνόμων τινῶν ἀδιαφόρως διακειμένων πρὸς τὰς προσβαλλούσας τὰ δημόσια ἤθη πράξεις, ὁ δὲ κ. A. Nast ἐξήνεγκε τὴν γνώμην, ὅτι δυνατόν νὰ καταπολεμηθῇ τὸ ἀνήθικον θεᾶτρον διὰ καλλιτεχνίας ὑψηλῆς καὶ εὐγενοῦς, διὰ παραστάσεως κλασικῶν ἔργων καὶ ἐκτελέσεως μουσικῆς σοβαρᾶς προσιτῶν ὅλων τούτων καὶ εἰς τὰ πτωχὰ καὶ ἰσχνὰ βαλάντια ἀναφέρον δὲ τοιαύτην ἐπιτυχοῦσαν ἀπόπειραν ἐν Γενεύῃ, παρὰ νέων γενομένην καὶ πληρέστατα ἐπιτυχοῦσαν, ἐρωτᾷ ἂν ὑπάρχη ἀμφιβολία ὅτι πολλῶ μᾶλλον θὰ ἐπιτύχη τοιαύτη ἐνέργεια ἐν Παρισίοις. Τέλος δὲ ὁ κ. Rodel βιομηχανὸς ἐν Βορδὼ ἐν ἔκθεσιν του περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἐνώσεως ἀπεριθίμησε λεπτομερῶς τὰ ὑπὸ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀντιπορνογραφικῶν σιλλόγων ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα.

Ὡς συμπέρασμα δὲ πασῶν τῶν ὑποβληθειῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν μακρῶν συζητήσεων, αἵτινες ἐπηκολού-

θησαν, τὸ Συνέδριον ἀπεδέξατο καὶ ἐψήφισεν ὁμοφώνως πολλὰς εὐχὰς αἷς καὶ συνοψίζομεν.

Τὸ Συνέδριον, βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀρχῶν πέποιθεν ὅτι αὐτὰ θὰ μεταχειρισθῶσι τὰ νόμιμα μέσα, ἀνὰ διαδοχὰς, πρὸς πρόληψιν προσβολῶν κατὰ τῶν χρηστών ἡθῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν εὐρύτητα διαδεδομένην προπαγάνδαν πρὸς περιορισμὸν τῶν γεννήσεων, ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ὅπως προστεθῶσι σχετικαὶ διατάξεις ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ Νομοσχεδίῳ κατὰ τῶν ἐκτρώσεων. — Εὐχὴν ἐπίσης ἐξέφρασεν, ὅπως ἡ Γερουσία μίαν ὥραν τάχιον ἐπικυρώσῃ τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ τῇ εισηγήσει τοῦ κ. Viollette ἢ Βουλῇ ἐψήφισε καὶ καθ' ὃ ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ τὰ περιοδικὰ δημοσίευσις εἰκόνων, ἀναφερομένων εἰς κακουργήματα. Ἐποιήσατο ἔκκλησιν πρὸς τὸ πολὺ δημόσιον, ἵνα ὀργανώσῃ ἀληθῆς δημοτικὰ ἐναντίον τῶν ἀνηθικῶν βιβλίων, ἵνα θάξῃ ἀφανισθῶσιν εὐθὺς ὡς μέγας ἀριθμὸς τιμῶν ἀνθρώπων ἠθέλε παῦσαι ἢ γίνηται συνενοχὸς ἐν τῇ ἐνόχῃ ταύτῃ καὶ ἀξιοποιῖν βιομηχανίαν. Ἐξητήσατο πρὸς τοὺς ὅπως τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ οἱ δήμαρχοι τῶν ἐπαρχιῶν ποιῶνται ἐνεργὸν χρῆσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένων αὐτοῖς δικαιωμάτων πρὸς ἀπαγόρευσιν τῶν ἐναντίον πρὸς τὰ δημόσια ἤθη θεαμάτων.

Τέλος δὲ τὸ Συνέδριον ἐνέκρινε τὴν ἀκόλουθον ὑπὸ τοῦ κ. P. Bureau ὑποβληθειῶν εὐχὴν:

«Βέβαιον ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν πολιτῶν, οἷα ἴδηποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ πολιτικαί, φιλοσοφικαὶ ἢ θρησκευτικαὶ αὐτῶν ἰαί, τὸ Συνέδριον βεβαιοῖ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ προσήλωσιν εἰς τὴν

διπλὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαίου τῆς ἠθικότητος διὰ τὰ δύο γένη καὶ τοῦ μεγάλου καθήκοντος τῆς μεταδόσεως τῆς ζωῆς καὶ διαιωνίσεως τοῦ γένους. Ἐφιστᾷ δὲ ἐπὶ τούτων τὴν προσοχὴν πάντων τῶν διὰ τῆς γραφίδος ἢ τοῦ λόγου ἢ τῆς πράξεως τῶν ἐξασκούντων ἐπίδρασιν τινα πρὸς μόρφωσιν τῆς κοινῆς γνώμης».

Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὑπῆρξε τὸ ἔργον τοῦ δευτέρου τούτου ἔθνικου κατὰ τῆς πορνογραφίας ἐν Γαλλίᾳ συνεδρίου, ἐν ᾧ τὸν λόγον ἔλαβον πλὴν τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων καὶ πλείστοι ἄλλοι, οὓς ἀδυνατοῦμεν ἑλλείψει χώρου ν' ἀναφείρωμεν καὶ περὶ οὗ ἐγένετο εὐρύτατος λόγος οὐ μόνον ἐν θρησκευτικοῖς καὶ κοινωνιολογικοῖς φύλλοις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μεγάλῳ λεγομένῳ ἡμερησίῳ τύπῳ τῶν Παρισίων καὶ ἰδιαιτὰ ἐν τῇ «Πρωίᾳ» καὶ τῇ «Ἠχοῖ τῶν Παρισίων».

Οἱ ἐν Γαλλίᾳ πατριῶται καὶ ἀληθεῖς χριστιανοὶ πολλὰ ἐλπίζουσιν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐναντίον τῆς ἀνηθικότητος ἐργασίας καὶ πάλης καὶ εἶναι πεπεισμένοι καὶ βέβαιοι ὅτι οὕτω θὰ σταματήσῃ τὸν ὀρμητικὸν τῆς διαφθορᾶς χείμαρρον, ὅστις ἀπειλεῖ νὰ παρασύρῃ αὐτὴν τὴν ὑπάρξιν τῆς χώρας.

Ἡμεῖς ὅσοι κατὰ τὰ μέρη ταῦτα ζῶμεν καὶ ἰδιαιτέρως ὅσοι τὴν μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον τῆς Σμύρνης πόλιν οἰκοῦμεν, ἐξετάζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὰς προόδους, αἷς ἐπιφρόβως ἐποιήσατο καὶ ποιεῖται παρ' ἡμῖν ἢ οὕτω λεγομένη πορνογραφία, ὀφείλομεν ἐγκαίρως νὰ συνέλθωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ὀργανωμένοι νὰ ἀντεπεξέλθωμεν κατὰ τὸ τρωμερὸν τοῦτον ἐχθροῦς ἀπειλεῖ πρόδρομα νὰ διασαλεύσῃ τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως τὰ θεμέλια. Μεμονωμένοι ἐνέργειαι, ἀποτυχοῦσαι δυστυ-

χῶς καὶ αὐταὶ ὡς ἐκ τῆς ἀπροθυμίας τῶν ἐργατῶν καὶ ἀποβλέπουσαι κυρίως εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ ὡς τῆς κυρίας πηγῆς καὶ αἰτίας πάσης παρ' ἡμῖν διαφθορᾶς καὶ ἐγκληματικότητος, δὲν ἀκοῦσιν.

Ἡ διαφθορὰ παρ' ἡμῖν εἰσεχώρητος πανταχοῦ καὶ ἐν τοῖς οἴκοις καὶ ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις καὶ ἐν τῷ τυτῶ καὶ δὴ ἐν τῇ φιλολογίᾳ καὶ καλλιτεχνίᾳ καὶ ὑποὶ ὑπερήφανος τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπειλοῦσιν οἱ χρησιμοὶ πολῖται γὰρ δείξουσιν ὅτι δὲν ἐχουσι σκοπὸν διὰ τῆς ἐνόχου ἀνοχῆς καὶ ἀδιαφορίας των γὰρ γίνωσιν οἱ νεκροθάπται τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς τοῦ ἔθνους ἡμῶν αὐθυπαρξίας. Ἰδοὺ ἐκ Γαλλίας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς συνήθως θεωροῦμεν ὡς τὴν πηγὴν καὶ τὴν μητέρα πάσης

διαφθορᾶς καὶ ἐξ ἧς παραλαμβάνομεν ὡς τὰ πολλὰ πᾶν ἀπόβλητον καὶ ἐπιβλαβές, παρέχεται ἡμῖν τὸ παράδειγμα καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις καὶ ὑποδεικνύεται ὁ τρόπος τοῦτολέμου κατὰ τῆς ἀνηθικότητος. Ἐθνικῆς δὲ ὄντως εὐγνωμοσύνης ἄξιος θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις τῇ βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου ἠθέλε τεθῆ παρ' ἡμῖν ἐπὶ κεφαλῆς τοιαύτης σωτηριώδους κινήσεως καὶ ἐργασίας καὶ ἤθελε πείσῃ τοὺς νῦν πρὸς τὴν διαφθορὰν ῥέποντας γὰρ σκέπτονται καὶ λογίζονται κατὰ τὸν Ἀπόστολον «ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφύλη, ὅσα εὐφημα, εἰ τις ἀρετῆ, καὶ εἰ τις ἔπαινος», ἵνα «καὶ ὁ Θεὸς τῆς εὐσεβείας ἡ μεθ' ἡμῶν (Φιλιπ. δ', 8).

† Ὁ ΤΡΑΛΛΕΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλοξενία προσκυνητῶν.

Ἡ αἰτίοις ἐπὶ φιλαδέλφια καὶ φιλοξενίας διαθέσειν διακριθεῖσα ὁμογενεῖα τῆς Σμύρνης εὖρε καὶ πάλιν ἐδικαίρην γὰρ διατρανώσῃ τὰ Χριστιανικώτατα αὐτῆς αἰσθημὰτα ταῦτα ἐπὶ τῇ ἀνατάχῃ ἀναγκαστικῇ ἀποβιβάσει καὶ παραμονῇ ἕνεκα τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν στενῶν τῶν Ἀρθρανεῶν ὑπερεξκοσίων ὁμοδόξων καὶ ἐμγενῶν προσκυνητῶν, καταγομένων ἐκ Πόντου, Βιθυνίας, Θράκης καὶ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ὅστινες εὐρεθέντες ἀφ' ἑνὸς μακρᾶν τῆς φιλῆς αὐτῶν περὶδος καὶ ἐσπερημέναι χρηματικῶν μέσων ἀνεπαύθησαν τὰ σπλάγχνα καὶ ἀνεκοφίσθησαν χεῖρες εἰς τοὺς φιλοξίμους καὶ εὐσεβεῖς τῶν ὁμογενῶν προσπαθείας.

Ἡ ἱερὰ ἡμῶν Μητρόπολις, πρωτοστατοῦσα ἀεὶποτε καθ' ἑκείνην ἐν τοῖς ἔργοις τῆς φιλανθρωπίας, εὐθὺς ὡς ἐπληροφόρηθη, ὅτι ἐν τοῖς ἀτμοπόλεσι διαμένει τόσον πλῆθος προσκυνητῶν καὶ ἔμελλον γὰρ ἀποβιβάσθαι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, ἀργὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου παρέβηκε πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἐξῆς προτροπικὴν ἐγκύκλιον:

«Ἀγγέλλομεν εἰς τὸ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν πλήρωμα, ὅτι ἕνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν στενῶν τῶν Ἀρθρανεῶν προσκυνητῶν καταγομένων ἐκ Βιθυνίας, Πόντου καὶ ἄλλων Μικρασιατικῶν χωρῶν, ἀνερχόμενοι δὲ ἄκρις ὤρας εἰς ἐξακοσίους εἴκοσι, ἠγνακασθήσονται γὰρ ἀποβῶσιν εἰς τὴν ἑρᾶν καὶ ἡ-

δη εὐρίσκονται ἐνταῦθα ἐσπερημέναι οἰσθήποτε προστασίας.

Ὡς γνωστὸν οἱ προσκυνηταὶ ἀποτελοῦσι συνήθως τοὺς εὐποροτέρους καὶ εὐσεβεστέρους τῶν χωρίων τῆς ὁμογενείας μας. Πλὴν δαπανήσαντες ὅλας τὰς προμηθείας εἰς τὴν μακρὰν τῶν ὁδοπορίαν, χερίζουσιν ἀτιμῆτως καὶ στέγη, ἵνα διαμείνωσιν ἐπὶ τινος ἡμέρας, μέχρι οὗ ἀνοίγωσιν οἱ ἄρμοι καὶ κυκλοφορήσωσι τὰ ἀτμόπλοια καὶ δδηγήσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς μεμακρυνόμενα ἑστίας των.

Καὶ νῦν ἀπευθύνομεν θερμοτάτην ἔκκλησιν καὶ παράκλησιν πρὸς τοὺς φιλοξένους καὶ φιλοδρθήκους Σμυρναίους, ὅπως οἱ ἔχοντες τὴν εὐσεβῆ ἐπιθυμίαν γὰρ φιλοξενήσωσιν ἐκάστη οἰκογένεια ἀπὸ ἑνὸς προσκυνητῆν ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ διαμοιρασθῆ τὸν ἐπιούσιον τῆς ἄρτης μετὰ τῶν ἐν λόγῳ ξένων, γὰρ προσέλθωσιν εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν ἀπὸ τῆς 1ης μ. μ. τῆς αὐρίου καὶ γὰρ παραλάβωσιν ὅν ἂν ἐγκρίνωσιν, ἐκπληροῦντες οὕτω θέλει τοῦ Σωτῆρος ἐντολῆν, εἰπόντος «ξένος ἡμῶν καὶ συνηγάγετέ με».

Ὅλοσον τὸ μέγα τοῦτο τῆς τοιαύτης φιλοξενίας τῶν Σμυρναίων ἔργον θὰ ἀνηγήσῃ καλῶς καὶ ἀπὸ τὴν πανταχοῦ ὁμογενεῖάν μας, ἀφίνομεν γὰρ τὸ αἰσθανθῶσιν οἱ γενναῖα καρδία τῶν ὁμογενῶν συμπολιτῶν μας.

Οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων γὰρ ἐπιδείξωσιν ἐμπράτως καὶ κατ' ἄλλον τρόπον τὴν ἀρετὴν τῆς φιλοξενίας των δύναται γὰρ ἀποστείλωσι πρὸς τὴν ἱ. Μητρόπολιν ὅτι ἂν προαιρῶνται χρηματικὸν ποσόν.

Ἐν Σμύρῃ τῇ 7 Ἀπριλίου 1912.

Ἐκ τῆς ἱ. Μητροπόλεως.

Ἡ προτροπικὴ καὶ πατρικὴ φωνὴ τοῦ κατὰ Χριστὸν ποιμένος ἀπήχησεν εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων. Οἱ προσκυνηταὶ ἐγένοντο τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐκρινούς ἀ-

δελφικῆς ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν μας πτωχοὶ καὶ πλούσιοι ἐσπεύσαν γὰρ ἀνακοφίσαντες αὐτοὺς ὡς ἕκκοτος ἡθῆναι, καὶ ἄλλοι εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν καὶ ἄλλοι ἐσοδογενεῖα ἐλλείληρα ἐνοικιάσαντες ἐστέχασαν πολλοὺς ἐξ αὐτῶν αὐταὶ αἱ πτωχοὶ τοῦ λαοῦ γυναικες, μὴ δύναμενοι ἄλλως γὰρ βοηθήσωσιν αὐτοὺς, ἐπλυνον καὶ ἀκαθάριζον τὰ φορέματα τῶν φιλοξενουμένων καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ πόλις ἡμῶν κατέστη πρὸ συγκινητικώτατου καὶ τὰς Χριστιανικῆς καρδίας χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης καὶ ἐλατῶς πληροῦτος θεάματος, ἀφοῦ καὶ τὸ τέκνον ἀτυχὲς ἐκ τῶν προσκυνητῶν ἱερῶν, ἀποθανὸν ἀντιτύχ, ἀκήρυσεν ὁ λαὸς μετὰ μεγαλοπρεπῆς πομπῆς καὶ μετ' ἐνδύσεως εὐκρινούς συμπαθείας καὶ ἀγάπης.

Ἡ δεσφύνοσις τοῦ Ἱεροῦ Πολυκάρπου, συγχάριτος ἐν Κυρίῳ τῷ εὐσεβεῖ ὀρθόδοξῳ Χριστιανικῷ λαῷ, ἐπειδὴ γηθούσως βλέπει ὅτι «ἀνέκλιον ἐν Κυρίῳ τὸ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν φρονεῖν», ἐπαναλαμβάνει πᾶσι τὴν εὐχὴν τοῦ Ἀποστόλου: «ὁ Θεὸς ἡμῶν πληρώσει πάνταν χρῆσιν ἡμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Φιλιπ. ε', 19).

Ἐγκαινία Μουσικῆς Σχο-

λῆς Σμύρνης.

Ἡ δεσφύνοσις τοῦ Ἱεροῦ Πολυκάρπου εὐφροσύνας χαίρειται τὴν ἐπ' αἰτίοις ἐναρξῆν ἀξιολόγου μουσικῆς κινήσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ἣτις κίνησις εἶναι τοσοῦτη μᾶλλον ἀξίη συγχρητηρίων καὶ ἐπλύνων, ὅση δὲν περικλιθεῖται ὡς μέχρι τοῦδε ἐν ἑλίκοις στενοῖς, ἀλλὰ περιλαμβάνει εὐρείας μουσικῆς σπουδῆς, ἀναφερομένης εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ἣς ἰδιαίτερον τμήμα ἐκ τσοσάρων τῆσεων λειτουργεῖ, συντερούμενον καὶ διευθυνομένον ὑπὸ τοῦ καλλίστου πατρ' ἡμῶν καὶ φερῆλτιδος Σωματείου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἱεροψαλτῶν.

Τῆς οὕτω πως κλητρητισμένης Σχολῆς

ἀταλάσθησαν τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ πᾶν ηγηρικῶς τὰ ἐγκαίνια δι' ἀγισμοῦ πρό μισημερίας ἐν τῇ κατιστήματι αὐτῆς, τελεσθέντες ὑπὸ τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν, ὅστις καὶ ἀπαντῶν εἶτα εἰς τὸν διεξοδικὸν καὶ πλήρη ὑψηλῶν ἐνοιῶν πανηγυρικὸν λόγον τοῦ προέδρου τοῦ Σωματείου ἱατροῦ κ. Βασίλ. Μουσιάου, ἐπήνεσε τοὺς ἐργάτας τοῦ καλεσθέντος ἔργου, καὶ ἐπέστεψε δι' εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν τὴν Σχολήν, καὶ τοὺς φιλοτίμως ἐν αὐτῇ διδάσκοντας καὶ διδασκόμενους. Μετὰ τὴν Α. Σεβασμιότητα ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Μηλανάκης ἀνέπτυξε δι' ὀλίγων τὴν σπουδιότητα καὶ ὠφελιμότητα τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ καὶ τέλος ὁ Θεοφιλέστατος ἅγιος Τράλλεων καὶ πρόεδρος τοῦ ἀδελφοῦ Συνδέσμου τῶν Ἱεροψαλτῶν ἐξέφρασε συγχαρητήρια πρὸς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Μουσικῆς Σχολῆς, εὐγνωμοσύνας ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν φιλοξενίαν, ἣς τυγχάνει ἡ Σχολὴ τῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς ἐν τῇ κατιστήματι τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς προκοπὴν καὶ πρόσδοον τοῦ κοινωφελοῦς ἔργου.

Συγχαρητήρια ἐπίσης ἐξέφρασε διὰ τῆς Α. Σεβασμιότητος τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Μουσικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀρμενίων.

Τὴν μετήμεμερίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Κυνηγῶν (Φρασιφιλῶ) μεγάλη ἐδῶθη συνάουλις, ἣν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Μητροπολίτης μετὰ τοῦ Θεοφ. ἁγίου Τράλλεων καὶ ἐν ἧ ὄλκ τὰ τμήματα τῆς Σχολῆς ἐξετέλεσαν λίαν ἐπιτυχῶς τὰ ἐν τῇ προγράμματι ἀναφερόμενα μέλη. Ἰδιαιτέρων ἐντύπωσιν ἀναποίησαν ἡ φωνητικὴ μουσικὴ τοῦ τε χοροῦ τῶν ἀνδρῶν, ὡς καὶ τοῦ τῶν παιδῶν, ὅρατα δημόδη ἄσματα ἁσάντων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Ἱεροψαλτῶν, οἵτινες, φιλοτίμως ἐργασθέντες, ἀνέδειξαν τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν σοβαρότητα

τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Μουσικῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος ἡμῶν Μητροπολίτης, ἐνθουσιασθεὶς ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ ταύτῃ τῆς συνουλίαις καὶ πλήρῃ εὐφροσύνης ἔχων τὴν καρδίαν ἐπὶ τῇ πρὸς τὰ καλά ἔργα τῶν πνευματικῶν τῶν τέκνων, προσεβόησε τὸ πλήθος τῶν ἀκροατῶν καὶ ἐπίστεψε δι' εὐλογιῶν τὸ συντελεσθὲν καὶ συντελεσθῶμενον ἔργον. Εἰς τὴν προσφάνητον ταύτην καταλλήλως ἀπαντήσαντες τοῦ Προέδρου ἀξίως. ἱατροῦ κ. Β. Μουσιάου, οἱ πάντες ἀπεχώρησαν αὐτῶν προσωπίζοντες διὰ τὸ μέλλον τῆς Μουσικῆς Σχολῆς, ἣν ἡ Α. Σεβασμιότης προτίθεται ὑπὸ τὴν προστασίαν νὰ θέσῃ τῆς μεγάλης ἡμῶν Κοιότητος καὶ ἀναθεῖν αὐτὴν εἰς Ὁδῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Παρακλήσεως συμ. πλήρωσας.

Ἐν σπουδῇ ἐκτυπωθέντος τοῦ προηγουμένου φυλλακτίου, παρελήφθη ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς εἰς Ἐφεσον ἐκδρομῆς νὰ σημειωθῇ, ὅτι κατὰ τὴν ἀξιωματημῶνατον ἐκείνη ἡμέραν δύο διακρίσεις πρὸς ἡμῶν λόγιον καὶ βήτορας οὐ τῆς τυχοῦσας ἀξίας ἐτίμησιν τὴν τελευταίαν. Ἐξ αὐτῶν ὁ μὲν ἀξιότ. ἱατροῦ κ. Μ. Τυκχούργου παρακληθεὶς ἀπήγγειλεν ἐν τῇ θεάτρῳ ὠραιότατον καὶ ἐμβριθέστατον καὶ πλήρη ἱστορικῶν ἐνδιαφεροῦσων πληροφοριῶν λόγον, ὃ δὲ παλαιμαχος τῆς δημοσιογραφίας σκαπανεὺς καὶ ὑπὸ τῶν Μουσῶν ἰδιαιτέρως εὐνοοῦμενος κ. Μιλτ. Σεζίνης, παρακληθεὶς ἐπίσης, ἀπήγγειλεν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τὸ ὄραλον καὶ πλήρες πατριωτικῆς ἐξάρσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ποιήμα αὐτοῦ, ὅπερ φέρων τὴν ἐπιγραφὴν «ὁ ὄρκος τῶν προσκυνητῶν τῆς Ἐφesoῦ» καὶ δημοσιεύθη ἐν τῇ «Λημονίᾳ», λυπούμεθα μὴ συνάμειν νὰ δημοσιεῦσθαι ἐν τῇ «Ἱ. Πόλυκαρπῳ», μὴ δημοσιεῦσθαι κατ' ἀρχὴν ποιήματα. Πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς βήτορας ἐκπρωτίζονται θερμαὶ εὐχαρισταὶ μετὰ αἰτήσεως συγγνώμης διὰ τὴν παραλείψιν.